

СПАТЬ МЕНІ НЕ ХОЧЕТЬСЯ

Швиденько

нар

mf
Спать ме_ні не хо_чень_ся, і сон ме_не не бе_ре, та ні_ко_му

mp

mp
при_гор_ну_ти мо_ло_до_ї ме_не. Не_хай ме_не той го_лу_бить,

mp

а хто ме не вір но любить, не хай ме не пригор та е, хто ко хан ня

повільніше в темпі
в сер ці ма є. Ох, ох, ох, ох, хто ко хан ня

в сер ці ма е! Ох, ох, ох, ох, хто ко хан ня в сер ці ма е!

Для повторення

зя_тя ма_ти!

Спать мені не хочеться,
 І сон мене не бере,
 Та нікому пригорнути
 Молодої мене.
 Нехай мене той голубить,
 А хто мене вірно любить,
 Нехай мене пригортає,
 Хто кохання в серці має.
 Ох, ох, ох, ох,
 Хто кохання в серці має! Двічі

Із-під хмизу на піч лізу,
 Аж луна по хаті йде,
 А хто мене вірно любить,
 Той на печі знайде.
 Я на піч, а він за мною,—
 Укриюся з головою;
 Відчепися, препоганий,
 Цілуватись незугарний.
 Ох, ох, ох, ох,
 Цілуватись незугарний! Двічі

Жар, мати, капустицю,
 Жар, мати, буряки,
 Жаль мені покидати
 Чорноморських козаків.
 Пусту ж мене, моя мати,
 На вулицю погуляти,
 На вулицю погуляти,
 Коли хочеш зятя мати.
 Ох, ох, ох, ох,
 Коли хочеш зятя мати! Двічі